

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de gener del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 08-05-2015, la representació processal del Sr. P, va presentar davant de la Batllia, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la Sra. A, en reclamació de la quantitat total de 29.481,84.-euros en concepte del ròssec pendent de pagament d'una sèrie de minutes d'honoraris d'advocat, més els interessos legals a partir del moment que es va produir la mora, així com les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal de la Sra. A es va oposar a la demanda sol·licitant la seva total desestimació, amb imposició de les costes judicials a l'agent.

Les parts van replicar i duplicar, totes dues mantenint les seves pretensions, i després que s'hagin practicat les proves, van formular degudament els seus escrits de conclusions.

III.- Per Sentència de data 05-05-2016, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir : “**PRIMER.-** *Estimar parcialment la demanda formulada per la representació processal del Sr. P contra LA Sra. A, condemnant-la a satisfer a l'agent la quantitat de 11.888,98€, juntament amb els interessos legals meritats per aquesta quantitat a comptar del dia 26 de juny de 2015.*

SEGON.- *No efectuar una especial condemna en costes d'acord amb l'establert al cinquè fonament de dret.”.*

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

La representació processal del Sr. P, demanant la seva revocació parcial en el sentit de declarar que no procedeix detreure la suma de 8.388,46 euros i que la suma a satisfer per l'adversa al seu mandant és de 20.277,44 euros, confirmant la sentència en la resta dels seus extrems, i imposant també les costes d'aquesta instància a la part agent.

La Sra. A demana “*anul·lar la sentència recorreguda per improcedent i injustificada, condemnant a costes a l'altra part.*”.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat establert que a principis de l'any 2012 la Sra. A va contractar els serveis professionals del lletrat Sr. P per a la defensa dels seus drets i interessos en diversos assumptes judicial o extrajudicials, i que l'advocat va realitzar una sèrie de treballs corresponents entre el mes d'abril del 2012 i el mes de juliol del 2014.

En octubre del 2014, el Sr. P va renunciar a la defensa i representació de la Sra. A.

És en aquestes condicions que va néixer el present litigi donat que el Sr. P reclama la satisfacció de diverses minuts d'honoraris.

Un cop efectuades certes correccions, el tribunal ha considerat que l'import final degut justificat era de 20.277,44.-euros. Nogensmenys, va considerar també que s'havia de descomptar la suma total de 8.388,46.-euros corresponent a pagaments fets per la Sra. A però no descomptats (3.788,46.-euros de la provisió general inicial i 4.600.-euros de pagaments posteriors).

II.- Examinaren en primer lloc el recurs de la Sra. A ja que concerneix la determinació dels imports deguts en concepte dels treballs realitzats i l'import total dels acomptes, i en segon lloc el del Sr. P que concerneix la destinació d'aquests acomptes.

III.- Els greuges de la Sra. A són de forma resumida que : 1) ha pagat 15.009,16.-euros i no 13.600.-euros en concepte d'acomptes ; 2) no ha existit un pacte d'honoraris ; 3) no està d'acord amb la valoració de les cinc factures fetes per la sentència i s'han de reduir més ; 4) el jutge no ha valorat una de les factures (la n°6670) però accepta pagar-la i 5) finalment no deu res al demandant.

Després d'estudiar tota la documentació i els diferents justificatius, no arribem a una altra conclusió que la del Tribunal de Batlles, que l'import total

que queda justificat que la Sra. A va pagar en concepte d'acomptes no supera l'import de 4.600.-euros que s'han de sumar als 9.000.-euros de provisió general inicial, sia un total de 13.600.-euros.

En quant a la qüestió general de l'existència d'un pacte d'honoraris, és cert que cap dels pressupostos aportats porten la signatura de la Sra. A però com bé ha explicat el primer jutjador, aquesta circumstància no és suficient per negar l'existència d'un pacte d'honoraris quan, a l'indici que constitueix el propi pressupost (i no hi ha dubte que de pressupostos es tractés ni que la defenent els ha rebut) s'han de lligar dos fets significatius.

El primer, de gran transcendència, és que la relació entre l'advocat i la Sra. A va durar nombrosos mesos i que aquesta ha efectuat pagaments en execució dels mateixos pressupostos.

El segon, és que en el requadre per ella establert per justificar dels seus pagaments va indicar *“No s’ha comptabilitzat l’apartat que figura com Inventari d’Herència per què no hi ha pressupost assignat i aprovat per la Sra. A.”*. Compartim amb el tribunal la conclusió que aquesta formula deixa clarament per entendre que en els altres casos sí que havia un pressupost.

Malgrat el que diu la recurrent, sí que la sentència 343/08 d'aquesta Sala es pot invocar útilment en el present cas ja que la mateixa indicava :*“la lletrada Sra. V. va elaborar un pressupost pels serveis professionals a desenvolupar en defensa dels interessos del Sr. V. per import de 6.978,24 euros. En el mateix s’indica la quantia de provisió de fons (3.697,12 €), que integra el 50% de la previsió de la minuta d’honoraris i el 100% dels honoraris de procurador. Consta a les actuacions que, en data 18-5-2006, es va procedir a l’abonament de la provisió de fons. Consegüentment, s’ha de refusar el criteri del defenent segons el qual no ha existit cap conveni o pacte respecte dels honoraris professionals, atès que ell no va signar ni acceptar mai el pressupost. I no es pot acceptar l’argument del recurrent perquè, en el present cas, l’ingrés de la provisió de fons, indicada en el pressupost, vuit dies després del mateix, comporta clarament una voluntat d’acceptació i conformitat del*

pressupost, tota vegada que s'efectua el pagament de la quantitat requerida en el mateix, sense cap reserva ni protesta al respecte.”.

En quant a l'estudi de les factures, cal recordar d'antuvi que és a petició de la pròpia Sra. A en mèrits de la prova 12 del seu escrit de proposició de proves que es va sol·licitar de l'il·lustre Col·legi d'advocats un dictamen sobre la correcta valoració de dites factures.

Al respecte, cal recordar la motivació de la ja citada resolució 343/08 segons la qual *“la jurisprudència d'aquesta Sala ha posat de manifest en reiterades ocasions que els criteris per a determinar els honoraris fixats per l'il·lustre Col·legi d'advocats d'Andorra són orientadors i no vinculen als Tribunals, sinó que aquest els ha de cohonestar amb el treball realment efectuat, amb les hores de feina esmerçades i amb la complexitat de l'afer, juntament amb la ponderació de la quantia, en el seu cas, per a valorar si els mateixos es poden entendre com adequats al cas concret.”.*

Seguirem l'ordre de la sentència per més claredat.

MINUTA NÚMERO BP:12168/H/5996 DEL DATA 10-10-2012 “Inventari i adjudicació d'herència”

Es tracta de la minuta la més elevada ja que es reclamava l'import de 27.232.-euros. Cal precisar que el Col·legi d'Advocats i el Tribunal han considerat que no existia pacte d'honoraris i que fent aplicació de les normes del mateix Col·legi, i no existint cap complexitat, els honoraris no podien passar del màxim de 18.219,19.-euros.

L'agent accepta aquest import finalment fixat pel tribunal.

Aplicant els principis i criteris recordats abans, considerem que la valoració efectuada pel Col·legi d'advocats seguint la norma 8.1 és correcta.

Cap de les consideracions de la defenent justifiquen reduir més aquest import quan la realitat dels treballs facturats no es pot qüestionar i no es pot considerar que seria el Notari que hauria fet *“tota la feina d’acceptació de la herència”*, sobre tot quan la defenent indica en el seu ja citat document de “PAGOS I COBROS” que *“actualment aquest mateix inventari l’esta defensant l’Advocat J, ja que el Sr. P...va renunciar a defensar...”*, i que per tant no es pot negar que es tracta d'un tema que requereix els treballs propis de la competència d'un advocat.

Així les coses, l'import fixat pel tribunal és totalment adequat i s'ha de confirmar.

MINUTA NÚMERO BP:12087/H/6263, DE DATA 30-08-2013 “SEGON RECURS D’EMPARA DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL”

La minuta és de 1.567,50.-euros. El Col·legi d’Advocats considera que no existeix pacte d’honoraris i que els treballs corresponen a un import de 1.000.-euros. Pels motius ja exposats aquesta minuta forma part de les en relació de les quals existeix un pressupost (en el present cas foli 33) seguit de pagaments, elements que justifiquen de retenir l’import de 1.567,50.-euros que correspon a l’aplicació del 50% del bufet tal com ressurt del pressupost.

L'import s'ha de confirmar.

MINUTA NÚMERO BP:12087/H/5956, DE DATA 09-08-2012

D’igual manera ha tractat aquesta factura el tribunal considerant que *“En aquest cas, però, si que hem de pressuposar l’existència d’un pacte d’honoraris ja que el document comptable aportat per l’agent (f. 167-168) inclou aquesta causa dins d’aquelles que comptaven amb un pressupost assignat i aprovat per part de la Sra. A. I per tant estarem també a l’import que apareix a la factura, 1.170€.”*.

Però, si bé veritat que existeix una referència al pressupost en el document establert per la defenent (és per error que el tribunal es refereix al document aportat per "l'agent" quan es tracta d'un document confeccionat i aportat per la **defenent**) la mateixa concerneix el "Pressupost Honoraris" del "28/09/2012". En efecte, tots els pressupostos porten la data del 28-09-2012.

Ara bé, difícilment es pot considerar que una factura establerta anteriorment al pressupost (foli 68 i foli 33) sense cap pagament anterior al 28-09-2012 (dia on s'imputen 1000.-euros en concepte de redistribució de la provisió general de fons ; folis 130 a 136) s'hauria establert de conformitat amb un pacte d'honoraris resultant de la remesa del pressupost seguit de pagaments.

Per conseqüent, s'ha d'entendre amb el Col·legi l'absència de pacte d'honoraris.

Donat que el lletrat únicament va dur a terme la meitat del procediment, i en aplicació de la norma 28.1, els honoraris s'han de fixar a 522,50.-euros IGI inclòs enlloc dels 1.170 fixats pel Tribunal.

MINUTA NÚMERO BP:12089/H/6667, DE DATA 28-10-2014

El tribunal va concloure que cap quantitat podia ser reclamada per aquest concepte. L'agent accepta aquesta conclusió.

Finalment la recurrent no exposa cap greuge al respecte (punts 37 i 40 de l'escrit).

MINUTA NÚMERO BP:12032/H/5995, DE DATA 10-10-2012

L'import de la minuta és de 951,60.-euros i el demandant en reclamava el saldo de 43,89.-euros.

L'únic argument de la recurrent és que no ha existit cap pacte d'honoraris (punt 40 del seu escrit de greuges) però cal prendre en compte que :

- aquesta minuta forma part de les en relació de les quals existeix un pressupost (en el present cas foli 35),
- ressurt del document comptable de la defenent amb la menció "Pressupost Honoraris",
- existeixen pagaments i fins i tot apareix que fou totalment pagada (folis 115-120), els 43,89.-euros corresponen només a honoraris de procurador avançats per l'agent,
- el pressupost precisa que no inclou les despeses derivades del procurador ni les taxes judicials.

Per conseqüent, s'ha de confirmar el tribunal qui ha considerat que existia un previ pacte d'honoraris en relació a aquest assumpte i que l'import reclamat era degut.

Així, les coses s'ha d'estimar molt parcialment el recurs i de fixar en 20.129,94.-euros en lloc de 20.777,44.-euros l'import total de la suma deguda en concepte de minutes impagades.

IV.- El recurs de la part agent concerneix l'import de 8.388,46.-euros que el Tribunal ha considerat que s'havia de detreure del total degut un cop fetes les correccions tota vegada que considera que el tribunal ha errat en la valoració de les proves al respecte. Sosté que: 1) tant la provisió de 9.000.-euros com els pagaments posteriors per un total de 4.600.-euros es van descomptar ; 2) la repartició de la provisió va quedar justificada en autes per un total de 5.711,54.-euros i no 5.211,54.-euros com diu erròniament el tribunal ; 3) el tribunal no ha pres en compte que aquesta provisió també va servir per factures ja liquidades i que no van donar lloc al present litigi i 4) l'estudi de la documentació comptable aportada per aquesta part si que permet constatar que tots els pagaments fets a compte van ser descomptats.

Aquests arguments s'han d'estimar. En efecte de l'estudi no solament de les factures i minutes relatives als assumptes que van donar lloc a reclamació dins del present litigi sinó també de totes les minutes aportades en autes, conjuntament amb l'estudi del compte 12031/general (foli 40), en ressurt que 7.500.-euros van ser utilitzats en concepte d'acompte per disminuir l'import de les corresponents minutes, la resta essent dedicada al pagament de despeses, i que el saldo de 1.396,11.-euros favorable a la clienta va ser descomptat per arribar al saldo final de 29.481,84.-euros que es reclamava (foli 41).

De la mateixa manera, l'estudi dels documents comptables (folis 115 a 163) aportats per l'agent, un cop comparat als documents aportats per la defenent, en particular el seu requadre (foli 167), revela que tots els seus pagaments (els que finalment s'han de prendre en compte perquè part d'ells van ser retornats pel banc, el que complica les comprovacions) permet confirmar que efectivament la comptabilitat presentada pel demandant pren correctament en compte tots els pagaments fets per la Sra. A i justificats per ella.

Per conseqüent, escau revocar aquest aspecte de la sentència en el sentit de dir que no calia detreure l'import de 8.388,46.-euros de l'import de 20.277,44.-euros, ara 20.129,94.-euros, essent aquesta darrera la suma al pagament de la qual s'ha de condemnar la Sra. A.

IV.- Atès que es demanava 29.481,84.-euros i que la condemna és de 20.129,94.-euros, l'estimació queda parcial i no s'ha de modificar la decisió de la instància de no efectuar cap imposició de costes.

V.- L'estimació dels dos recursos justifica no efectuar cap imposició de les costes d'aquesta alçada (argument Novel.la 82,10).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar molt parcialment el recurs interposat per la Sra. A;

Estimar el recurs interposat per la representació processal del Sr. P contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 05-05-2016 que revoquem parcialment en el sentit de condemnar a la Sra. A a satisfer a l'agent la quantitat de 20.129,94.-euros en lloc de la de 11.888,98.-euros, tot confirmant la resta de la seva part decisòria ;

No efectuar cap imposició de costes, en relació a cap dels dos recursos d'aquesta alçada, tampoc respecte a la primera instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-